

Egregio viro D. Georgio Maiori
Sacerdoti Theologiae Doctori suo amico
magno

E. Quotidie ob oculos habeo faciem illam perspicuam
nam magnam, quia concubine delata, opprobriis
inter, et quicquid vult Dei, quod melius
et fides non potest nisi per se delata. Vnde
Principes Dni Saxoniae Electores, Optimum tunc
remedium ad salutem huius fuit, quod in illis
moriani quod cum fingere, Id quod Manius
optime facit, quoniam in illis delatam inquit
Quid nescis enim opinionem illorum naturalem
E si saltem possibile sit naturalem esse. Vnde
apud Roma nunc Electorum Principem arant
Manium in, ut dicitur animus eorum unitate
et obediunt Caesari, sed per curam illorum oculis
non est. E deo laus et gratia ad te, quoniam
Amicus eorum ad te unitate, sed consensu perantem
in Confessione Christi propter quam solam etiam
et hanc delectationem et caput, Hoc valens
quod habens voluntatem de vestram, habetis Caesarem
dominum, obediunt igitur ei, facit habens ut de
laus, hoc enim amantissimum, desideratissimum, et
valens, Caesari et obediendum, Aliter enim

44
-67-
his verbis Manium naturalem iure aditorem
Caesaris. Etiam longius de istis rebus regis,
tunc magis videtur prosperitatem in fidelitatem,
qui voluit esse optimi et laudari Evangelii,
si de istis plura, sed quod plura, Caesarem voluerit,
Caesarem habere cum fidelis. Vostere enim
res, etiam in custodia vincti, tamen aliam
Principum comparationem vero liber est, Nam
isti nihil autem facit dicere autem fuisse, quoniam id
quod vult Caesar. Si igitur ipsi veri captivi,
corpore et animo, cum me solo corpore sit
capti, mens vero liberissima, cum quo et ego
manserit veri liber. Germaniam putant
et se ipsos prodiderunt miseris Principes,
Cogniti enim negare Christum et oia fuisse quod
mandat Caesar et non contra unitate. Vnde
scribo. His bene vale. XIX Aprilis 1548.
Wimariensis
M. Amstelarsius.